

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-438/12

**Irmengard Weber
proti
Mechthilde Weberovej**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht München)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Článok 22 bod 1 — Výlučná právomoc — Spory, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti — Povaha predkupného práva — Článok 27 ods. 1 — Prekážka začatého konania — Pojem konania medzi rovnakými účastníkmi a v tej istej veci — Vzťah medzi článkom 22 bodom 1 a článkom 27 ods. 1 — Článok 28 ods. 1 — Súvisiace veci — Kritériá posúdenia prerušenia konania“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 3. apríla 2014

1. *Súdne konanie — Ústna časť konania — Opätovné otvorenie — Povinnosť opätovne otvoriť ústnu časť konania, aby sa účastníkom konania umožnilo predložiť pripomienky k právnym otázkam uvedeným v návrhoch generálneho advokáta — Neexistencia*

(Článok 267 ZFEÚ; Rokovací poriadok Súdneho dvora, článok 83)

2. *Prejudiciálne otázky — Právomoc vnútroštátneho súdu — Posúdenie nevyhnutnosti a relevantnosti položených otázok*

(Článok 267 ZFEÚ)

3. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie č. 44/2001 — Výlučné právomoci — Spory v oblasti vecných práv k nehnuteľnostiam — Pojem — Žaloba, ktorou sa spochybňuje platnosť vykonania predkupného práva — Zahrnutie*

(Nariadenie Rady č. 44/2001, článok 22 bod 1)

4. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie č. 44/2001 — Prekážka začatého konania — Návrhy podané na súdy rôznych členských štátov — Súd, ktorý začal konanie ako druhý, ktorý má výlučnú právomoc podľa článku 22 bodu 1 nariadenia — Povinnosť súdu, ktorý začal konanie ako druhý, prerušiť konanie až do doby, než bude určená právomoc súdu, ktorý začal konanie ako prvý — Neexistencia*

(Nariadenie Rady č. 44/2001, článok 22 bod 1, článok 27 ods. 1 a článok 35 ods. 1)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 28 – 30)

2. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 33 – 37)

3. Článok 22 bod 1 nariadenia č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že do kategórie sporov, „ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti“ podľa tohto ustanovenia, patrí taká žaloba, ktorou sa žiada o určenie, že došlo k neplatnému vykonaniu predkupného práva, ktoré zafažuje túto nehnuteľnosť a ktoré má účinky *erga omnes*.

Predkupné právo, ktoré zafažuje nehnuteľnosť a je zapísané do katastra nehnuteľností, vyvoláva totiž účinky nielen voči povinnému, ale zabezpečuje právo nositeľa tohto práva pri prevode vlastníckeho práva aj voči tretím osobám, takže ak dôjde k uzavretiu zmluvy medzi treťou osobou a vlastníkom zafaženej nehnuteľnosti, platné vykonanie predkupného práva vedie k tomu, že predaj je voči nositeľovi tohto práva neúčinný, pričom sa tento predaj považuje za predaj medzi týmto nositeľom a uvedeným vlastníkom za tých istých podmienok, aké boli dohodnuté medzi uvedeným vlastníkom a touto treťou osobou. Z toho vyplýva, že ak nadobúdateľ, ktorý je treťou osobou, spochybňuje platnosť výkonu uvedeného predkupného práva, táto žaloba smeruje v podstate k určeniu, či vykonanie predkupného práva umožnilo zabezpečiť v prospech nositeľa právo na prevod vlastníctva k nehnuteľnosti, o ktorú v spore ide. V takom prípade sa spor týka vecného práva k nehnuteľnosti a patrí do výlučnej právomoci *forum rei sitae*.

(pozri body 45 – 47, bod 1 výroku)

4. Článok 27 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že pred prerušením konania podľa tohto ustanovenia súd, ktorý začal konanie ako druhý, musí preskúmať, či z dôvodu nedodržania výlučnej právomoci stanovenej v článku 22 bode 1 tohto nariadenia sa prípadné meritórne rozhodnutie súdu, ktorý začal konanie ako prvý, neuzná v iných členských štátoch podľa článku 35 ods. 1 uvedeného nariadenia.

Ak súd, ktorý začal konanie ako prvý, vydá rozhodnutie v rozpore s článkom 22 bodom 1 nariadenia č. 44/2001, toto rozhodnutie nemôže byť uznané v členskom štáte súdu, ktorý začal konanie ako druhý. Za týchto podmienok súd, ktorý začal konanie ako druhý, už nemôže prerušiť konanie ani odmietnuť vykonávať svoju právomoc a musí o návrhu, ktorý mu bol podaný, meritórne rozhodnúť, aby zabezpečil dodržanie tohto pravidla výlučnej právomoci.

(pozri body 55, 56, 60, bod 2 výroku)